

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

กระจายความเมตตาออกสู่โลก

ที่สร้างตึกโรงพยาบาลหล่มสักปี พ.ศ.เท่าไร (เปิดตึก ตุลา ๓๙ ครั้ง) เป็นกี่ปีแล้วละ (๑๑ ปีแล้วครับ ใช้เวลาสร้าง ๒ ปี) เรียกว่าเท่าไรปี ทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว (ประมาณ ๑๐ ปีครึ่งครับ) นั่นละเราส่งของด่านตั้งแต่นั้นจนกระทั่งปานนี้ ส่งของด่านสองด่านที่ผ่านไป เอาไปส่งเดือนละครั้ง ๆ ๒๗ ครอบครัว.....

นับว่าเป็นที่ภูมิใจพี่น้องชาวไทยเรา ที่รวมความพร้อมเพรียงสามัคคีกันเข้ามา ได้สมบัติเข้าหัวใจคือคลังหลวงของเรา ทองคำ ๑๑ ตัน ๔๓๒ กิโล ๓๖ สตางค์ ของเล่นเมื่อไร ใครไปหาถ้าไม่ใช่พี่น้องชาวไทยเราหาจะใครเป็นคนหา หาด้วยกันทุกคน ๆ ทุกหย่อมหญ้าในเมืองไทยได้ทองคำมา ๑๑ ตัน ๔๐๐ กว่ากิโล ส่วนดอลลาร์นั้นได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ อันนี้เรียกว่าเข้าคลังหลวงแล้ว ดอลลาร์ต่อจากนั้นมาไม่ได้เข้า เราได้ประกาศแล้วว่าต่อไปนี้ดอลลาร์จะไม่เข้า

คือการเทศนาว่าการช่วยชาติเราหยุด ที่นี้การเงินการทองที่เขากวายเป็นไทยทานมาช่วยชาติก็ไม่มี เพราะฉะนั้นดอลลาร์ได้มาเท่าไรจึงหมุนเข้ามาเงินไทยมาช่วยเงินไทยเดี๋ยวนี้ดอลลาร์ออกช่วยเงินไทย ส่วนทองคำนั้นร้อยทั้งร้อยตลอด ตั้งแต่ต้นจนอวสานไม่ออกที่ไหนเลย ทองคำมุ่งเข้าสู่คลังหลวงล้วน ๆ เลย ส่วนดอลลาร์มีหมุนไปพลิกไปพลิกมาช่วยเงินไทยเพื่อช่วยโลกเราแหละ

พี่น้องทั้งหลายก็ได้ตายใจเพราะธรรม ที่เรานำพี่น้องทั้งหลายนี้ บาทหนึ่งสตางค์หนึ่งเราไม่เคยแตะ ทั้งทองคำทั้งเงินบาท สมบัติต่างๆ เราไม่เคยแตะ คือเราช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ เราไม่ได้ช่วยด้วยความหวีโหยโรยแรงอยากได้นั้นอยากได้นี้ เราไม่มี เพราะฉะนั้นได้มาเท่าไรจึงไหลเข้ามาหมด ๆ เลย ท่านทั้งหลายจะไปหาที่ไหน หาอย่างนี้ที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนอย่างนี้ เราหาด้วยธรรมนะ ที่ได้มาเหล่านี้เราหาด้วยธรรม เมตตาธรรมให้ ไหลเข้ามาหมดเลย ไปที่ไหนไม่ได้เลย เราเป็นผู้ควบคุมการเงินการทองทองคำ ดอลลาร์ เงินบาท เสียเอง ช่วยทั่วประเทศไทย

ก็รู้สึกจะมีเพียงคนเดียวนี้เท่านั้นละมัง ที่เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ที่สุดส่วนดังที่ปฏิบัติมานี้ เรียกว่าเราอบอุ่น เพราะเราปฏิบัติตามธรรมทุกระยะ ๆ ความเป็นธรรมก็เต็มหัวใจเลย เพราะปฏิบัติตามธรรม ๆ ไม่มีกิเลสเข้ามาเคลือบมาแฝงแบ่งสันปันส่วนไปกิน ไม่มีสำหรับเรา นอกจากที่ว่าไม่รู้ที่นั่นสุดวิสัยนะ เพราะเงินไหลเข้านั้นแล้วบางทีมันอาจจะออกไปทางอื่นก็ได้ แต่ส่วนมากมันจะไปทางเป็นประโยชน์นั้นละไม่ไปไหนส่วนที่จะเป็นเจตนาที่เราไม่มีเลย ช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาล้วน ๆ

อะไรๆ เราไม่เอา อย่างที่ตื่นอยู่ทุกวันนี้ ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าเราเอาอะไรบ้าง เราไม่เอานะ เราบอกเราช่วยโลกช่วยจนกระทั่งวันตาย ตายแล้วเวลาเผาศพ พี่น้องทั้งหลายมาบริจาคทานเพื่อเผาศพเรามีเงินก็บาทก็สตางค์ เราตั้งกรรมการไว้ เราเขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว ตั้งกรรมการไว้เก็บรักษาเงินจำนวนที่เขามาบริจาคเพื่อเผาศพเรานี้ ชื่อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหมด นั่นฟังซิ สำหรับเราเองจะเผาด้วยไฟ บอกชัดเจน เราไม่เอาอะไร สมบัติที่จะเป็นประโยชน์อยู่เอาเข้าคลังหลวง คือเขามาบริจาคมากน้อยเวลาเราตาย เขาจะมาเผาศพเราแหละเขามาบริจาค ตั้งกรรมการเอาไว้แล้ว เราเขียนพินัยกรรมไว้แล้ว เขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อย

พอเราตายก็เอาพินัยกรรมมาอ่านบ้าง ๗ เลยแล้วปฏิบัติตามนั้น เงินทองที่ได้มามากน้อย ให้คณะกรรมการเก็บรักษาทั้งหมดอย่างเข้มงวดกวดขัน เสร็จแล้วเอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด เราเผาด้วยไฟ พอ เราไม่เอาอะไร เรามาทำประโยชน์ให้โลก

พอพูดอย่างนี้มันก็มาสะดุดถึงเรื่องบรรดาลูกศิษย์เขาจะมาขอก่อเจดีย์ เรายังไม่ตายเขาจะขอก่อเจดีย์ที่หน้าวัดเรานี้ เรานาบเอาเสียแหละเลย มาก่อเจดีย์หาอะไร อัฐิปูนหินทรายเป็นประโยชน์อะไร สิ่งที่เป็นประโยชน์คือเรานำพี่น้องทั้งหลายมาตลอดเวลานี้ เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งนั้น ให้เอาไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ ระลึกอันนี้ไว้อย่าลืม ให้ยึดอันนี้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ต่อไป นี้เป็นมงคลอันสูงสุด เรารู้ว่า อัฐิปูนหินทรายมาก่อไม่เกิดประโยชน์ อย่ามาทำนะ เอาอย่างนั้นเลย เรียกว่าเด็ดขาด

เราเล็งหาเหตุผลไกลต่างหาก ไร่เรื่องชื่อเสียงอะไรๆ สำหรับเราเราไม่เอาแหละ หลวงตาบัวได้มาตั้งแต่เกิดแล้ว นายบัวนั้น ต่อจากนั้นมาก็เป็นพระบัว ขึ้นเป็นมหาบัว ต่อมาเลยกลายเป็นหลวงตาหลวงปู่แล้วเวลานี้ ใหญ่ขึ้นเรื่อย บัวเดียวแหละ เราไม่เอาอะไร เราบอกเราช่วยโลกเต็มกำลัง เราไม่เอาอะไรทั้งนั้น บอกแล้ว วิ่งเต็นอยู่อย่างนี้ ได้มาเพื่อประโยชน์แก่โลกทั้งหมด เราไม่เอา ท่านทั้งหลายหาที่ไหน เอ้าว่ามาซิ เราไม่ได้คุย เราเอาความจริงออกมาพูด เราพูดด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความเมตตา เราไม่หวังเอาอะไร ที่จะแบ่งจะแยกเอานั้นเอานี้เราไม่มี ไม่เอา ช่วยโลกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ตายแล้วก็ติดผิงเลย นี่พูดแล้วอย่าง..จะว่าอาจหาญมันก็เลยไปแล้ว ว่าอาจหาญชาญชัยละ เอาความจริงมาพูดจากหัวใจ ถอดออกมาเลย บ้าง ๗ เลย

เราพอทุกอย่างแล้ว การปฏิบัติธรรมของเราตั้งแต่วันบวชมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ เราปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ ถึงขั้นจะเป็นเป็น ถึงขั้นจะตายตาย การปฏิบัติความดีงามของเรา ผลก็ได้เป็นที่พอใจ ธรรมในหัวใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเรียกว่าพอ เราพอทุกอย่างแล้ว ที่นี้กระจายความเมตตานี้ออกสู่โลก เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เอา

อะไร เราพอทุกอย่างแล้ว เวลาตายก็ตายไม่ยาก ดิ้นผิงเดียวไปเลย มันชัดๆ อยู่ในหัวใจจะถามใคร สนุทธิฐิติโก องค์ศาสดาเป็นพระองค์แรก ตรัสรู้ธรรมปั้งขึ้นมานั้นเป็นศาสดาองค์เอก ลั่นกิเลสเรียบร้อยแล้วสอนโลกสมบุรณ์ นั้น จากนั้นก็สาวกมาโดยลำดับ ธรรมเป็นอันเดียวกัน รู้ประจักษ์ในหัวใจด้วย สนุทธิฐิติโก จะผิดไปไหนวะ นั้น มันก็รู้อย่างเดียวกันนั้นละ

เวลามีชีวิตอยู่นี้เราจะช่วยโลกเต็มกำลังของเรา ตายไปแล้วไม่ได้ห่วงอะไรกับมันละ กระจุก กระจุกหมาก็มี มีแต่กระจุกคนกระจุกเราอย่างเดียวหรือ กระจุกหมามันก็มี ห่วงหาอะไรความหมายว้างั้น เวลามีสชีวิตอยู่ให้พากันสร้างความคิด ใจไม่เคยตาย ใจจะเป็นนักสมบุรณ์สมบันเที่ยวเกิดเที่ยวแก่ ภพชาติต่างๆ นี้ใจไปจับจองเอาหมดด้วยอำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่ว ถ้าทำกรรมชั่วมาก กำเนิดไหนที่จะเป็นความชั่วซ้ำลามากมีซ้ำมากๆ จะเข้าสู่ที่นั่น กรรมชั่วจะพาไป ถ้าผู้สร้างความคิดทั้งหลายแล้ว กรรมดีจะหนุนขึ้นๆ ให้ไปในสถานที่ดี ไปสถานที่ใดก็สมมักสมหมายสมหวัง ให้สร้างความคิดหวังไว้ด้วยการบำเพ็ญความดีนะ อย่าลืมนะ

เราตายกองกันมานี้ก็กัปกัปปแล้วคนหนึ่งๆ ของน้อยเมื่อไร ก็เพราะความเกิดตายของจิต จิตแท้ๆ ไม่ตาย มันหากไปด้วยวิบากกรรมดีกรรมชั่วของมันหมุนไปๆ อย่างนั้นแหละ ให้พากันทำเสียเวลามีชีวิตอยู่นี้ นี้เราบอกตรงๆ เราพอทุกอย่างแล้ว การทำกุศลผลบุญเพื่อเรานี้เราก็ไม่เห็นมี จึงเรียกว่าพอแล้ว มีแต่ทำด้วยความเมตตาๆ ล้วนๆ ไปเลย ที่จะทำเพื่อเราเราไม่มี เราบอกไม่มี เวลาที่ตะเกียกตะกายแทบล้มแทบตายจะเป็นจะตายเข้าว่านี้ เราก็ได้ทำมาพอแล้วเพื่อความดีทั้งหลาย

เวลาทำเต็มเหนี่ยวแล้ว ความคิดก็ได้สมมักสมหมายเต็มในหัวใจแล้วไม่เอาอะไรที่นี้พอแล้วประจักษ์ในหัวใจ สนุทธิฐิติโก รู้ผลงานของตนได้มากน้อยเพียงไร จนกระทั่งเต็ม เหมือนพระพุทธเจ้าเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ในพระทัย ก็เป็นศาสดาเอกของโลกขึ้นมา สาวกทั้งหลายก็เป็น สงฆ์ สรรณิ คจฉามิ ของพวกเราทั้งหลายขึ้นมา เราทำตัวของเราให้เป็นสรณะของตัวเองด้วยความภาคภูมิใจ เอ้า ทำลงไป ทำที่ใจนั้นละ มันจะพอที่หัวใจไม่ได้พอที่อื่นใด เราสร้างเมื่อมันพอแล้วก็รู้อเอง ดังที่นำมาพูดให้พี่น้องทั้งหลาย ฟังนี้ละ เมื่อพอแล้วก็บอกว่าพอ

การสร้างทุกสิ่งทุกอย่างเราไม่เคยหวังว่าเราจะเอาอะไรๆ จากการทำประโยชน์ให้โลก เพื่อประโยชน์แก่โลกเราเป็นที่พอใจ สำหรับเราพอ เราบอกว่าพอ พออย่างเล็ดเล็ดด้วยไม่ใช่พอธรรมดา จึงได้นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ใครจะยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ให้ยึดนะ ธรรมนี้ไม่ใช่ธรรมโกหกนะ เรื่องกิเลสตัณหามันออกทุกปากทุกหัวใจ พูดคำไหนออกมาโกหกหลอกลวงตมตุนกันไปเรื่อยๆ ธรรมนี้แบบนั้นไม่ออก ออกแต่ความ

สัตย์ความจริง นี่เราก็พูดแต่ความสัตย์ความจริงให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ให้ยึดเอาไปเป็น
ข้อปฏิบัติ แล้วส่งเสริมจิตใจของเราให้สูงขึ้นโดยลำดับๆ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*